

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Predlog

SKLEP SVETA

o režimu pristaniških pristojbin v najbolj oddaljenih francoskih regijah

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Določbe Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) se uporabljajo za najbolj oddaljene regije Unije. Vendar so najbolj oddaljene francoske regije izključene iz ozemeljske uporabe direktiv o DDV in trošarinah.

Določbe PDEU, zlasti člen 110, načeloma ne dopuščajo razlikovanja v najbolj oddaljenih francoskih regijah med obdavčitvijo lokalnih proizvodov in proizvodov s poreklom iz celinske Francije, drugih držav članic ali tretjih držav. V skladu s členom 349 PDEU (prej člen 299(2) Pogodbe ES) je kljub temu predvidena možnost uvedbe posebnih ukrepov v korist najbolj oddaljenih regij zaradi stalnih omejitev, ki vplivajo na njihov ekonomski in socialni položaj. Takı ukrepi zadevajo različne politike, vključno z davčno politiko.

Pri pristaniških pristojbinah gre za posredno obdavčitev, ki se uporablja za dobavljeno in uvoženo blago v najbolj oddaljene francoske regije. Načeloma se enako uporablja za lokalne proizvode in proizvode od drugod (iz celinske Francije, drugih držav članic ali tretjih držav).

V skladu z Odločbo Sveta 2004/162/ES z dne 10. februarja 2004 (kakor je bila spremenjena z Odločbo Sveta 2008/439/ES z dne 9. junija 2008 in Sklepom Sveta 448/2011/EU z dne 19. julija 2011), sprejeto na podlagi člena 299(2) Pogodbe ES, lahko francoski organi do 1. julija 2014 uporabljajo oprostitev ali znižanja pristaniških pristojbin za nekatere proizvode, ki so proizvedeni v najbolj oddaljenih francoskih regijah (razen na otoku Saint-Martin). Priloga k navedeni odločbi vsebuje seznam proizvodov, za katere se lahko uporabljajo oprostitev ali znižanja tega davka. Razlika v obdavčitvi med lokalno proizvedenimi in drugimi proizvodi ne sme presegati 10, 20 ali 30 odstotnih točk (odvisno od proizvoda).

Namen diferencirane obdavčitve je izravnati omejitve, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene francoske regije in ki povzročajo višje stroške proizvodnje ter posledično višje neto cene lokalnih proizvodov. Če ne bi bilo posebnih ukrepov, bi bili lokalni proizvodi manj konkurenčni, kot proizvodi od drugod, tudi če se upoštevajo stroški dostave. Zaradi tega bi bilo težje ohraniti lokalno proizvodnjo, ki bi imela višje proizvodne stroške.

S Sklepom Sveta 2014/162/EU z dne 11. marca 2014 se je uporaba Odločbe Sveta 2004/162/ES razširila na Mayotte s 1. januarjem 2014, ko je ta otok postal najbolj oddaljena regija, ta sklep pa je tudi opredelil proizvode, za katere se uporabljajo diferencirane pristaniške pristojbine ter omejitve te uporabe.

Da bi Komisija lahko zaključila preučevanje francoske zahteve, je bila s Sklepom Sveta 378/2014/EU z dne 12. junija 2014 za 6 mesecev podaljšana uporaba Odločbe Sveta 2004/162/ES, in sicer do 31. decembra 2014 namesto do 1. julija 2014.

Namen tega predloga je določiti pravni okvir, ki se bo uporabljal za pristaniške pristojbine od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2020. Ta predlog podaljšuje Odločbo 2004/162/ES za dodatnih šest mesecev, da bi Francija imela dovolj časa za prenos določb novega sklepa Sveta v svoj pravni red, ter določa nov pravni okvir, ki se bo uporabljal od 1. julija 2015 do 31. decembra 2020.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

V skladu z Odločbo Sveta 2004/162/ES z dne 10. februarja 2004 (kakor je bila spremenjena z Odločbo Sveta 2008/439/ES z dne 9. junija 2008 in sklepi Sveta 448/2011/EU z dne 19. julija 2011, 2014/162/EU z dne 11. marca 2014 in 378/2014/EU z dne 12. junija 2014),

lahko Francija do 31. decembra 2014 uporablja oprostitve ali znižanja pristaniških pristojbin za nekatere proizvode, ki so proizvedeni v najbolj oddaljenih francoskih regijah (razen na otoku Saint-Martin). Priloga k navedeni odločbi vsebuje seznam proizvodov, za katere se lahko uporabljajo oprostitve ali znižanja tega davka. Razlika v obdavčitvi med lokalno proizvedenimi in drugimi proizvodi ne sme presegati 10, 20 ali 30 odstotnih točk (odvisno od proizvoda).

Odločba 2004/162/ES navaja razloge za sprejetje posebnih ukrepov: oddaljenost, odvisnost od surovin in energije, obveznost ustvarjanja večjih zalog, majhnost lokalnega trga in nizka raven izvozne dejavnosti itd. Kombinacija teh omejitev pomeni, da so proizvodni stroški in s tem neto cena lokalno proizvedenih proizvodov višji, tako da brez posebnih ukrepov ne morejo konkurirati proizvodom od drugod, tudi če se upoštevajo stroški njihovega prevoza v francoske čezmorske departmaje. Zaradi tega bi bilo težje ohraniti lokalno proizvodnjo. Posebni ukrepi iz Odločbe 2004/162/ES so bili torej oblikovani zato, da bi okrepili lokalno industrijo in izboljšali njeno konkurenčnost.

Francoski organi menijo, da se najbolj oddaljene francoske regije še vedno soočajo z omejitvami, zato so med 25. januarjem 2013 in 7. junijem 2013 na Evropsko komisijo naslovili več dopisov s prošnjo, da se sistem diferencirane obdavčitve, ki je podoben obstoječemu sistemu, ohrani tudi po 1. juliju 2014, in sicer do 31. decembra 2020. Francoski organi poudarjajo, da so omenjene omejitve trajne narave, da je davčni režim, ki ga določa Odločba Sveta 2004/162/ES, omogočil ohranitev, v nekaterih primerih pa razvoj lokalne proizvodnje, ni pa pomenil prednosti za upravičena podjetja, saj je na splošno uvoz proizvodov, za katere se uporablja diferencirana obdavčitev, še naprej naraščal.

Pregled seznamov proizvodov, za katere želijo francoski organi uporabiti diferencirano obdavčitev, je dolgotrajen proces, ki zahteva preverjanje utemeljitve in sorazmernosti diferencirane obdavčitve za vsak proizvod, pri tem pa je treba zagotoviti, da takšna obdavčitev ne škodi celovitosti in povezanosti pravnega reda Unije, vključno z notranjim trgom in skupnimi politikami.

To je bilo dolgotrajno delo zaradi velikega števila zadevnih proizvodov (več sto) in zaradi obsega informacij, ki jih je bilo treba zbrati, o strukturi trgov zadevnih proizvodov: obstoj lokalne proizvodnje, obstoj znatnega „uvoza“ (vključno iz celinske Francije in drugih držav članic), ki lahko ogroža ohranitev lokalne proizvodnje, neobstoj monopola ali kvazimonopola lokalne proizvodnje, utemeljitev dodatnih proizvodnih stroškov, ki omejujejo lokalne proizvode v primerjavi z „uvoženimi“ proizvodi, ter preverjanje združljivosti diferencirane obdavčitve z drugimi politikami Unije.

Če lokalni proizvodi, za katere se uporablja pristaniška pristojbina, ne obstajajo, teh ni treba vključiti na sezname proizvodov, za katere bi se lahko uporabljala diferencirana obdavčitev. Za opredelitev proizvodov, ki se proizvajajo lokalno, so bile na splošno uporabljene čim bolj natančne tarifne številke kombinirane carinske nomenklature. Vendar so se v nekaterih primerih in za proizvode na obstoječih seznamih, ki so upravičeni do diferencirane obdavčitve, uporabile štirimestne tarifne številke carinske nomenklature, kadar ni bilo mogoče pridobiti natančnejših tarifnih števil z več kot štirimi mesti. V tem primeru je možno, da štirimestne tarifne številke, ki so bile sprejete, delno zajemajo tudi proizvode, za katere lokalna proizvodnja ne obstaja.

Glede višjih proizvodnih stroškov, ki naj bi jih diferencirana obdavčitev izravnala, so francoski organi za vsak proizvod ali skupino proizvodov, kadar so proizvodni stroški več proizvodov podobni, ugotovili višje proizvodne stroške lokalnih podjetij, in sicer dobavne stroške, plače, višjo ceno energije, finančne stroške zaradi večjih zalog, višje vzdrževalne stroške, premajhno uporabo proizvodne opreme in višje stroške financiranja. Ugotovljeno je

bilo, da izračunani višji stroški niso bili nižji od diferencirane obdavčitve, ki jo zahtevajo francoski organi.

Predlog sklepa Sveta določa, tako kot Odločba Sveta 2004/162/ES, da lahko Francija do 31. decembra 2020 uporablja oprostitve ali znižanja pristaniških pristojbin za nekatere proizvode, ki so proizvedeni v najbolj oddaljenih francoskih regijah (razen na otoku Saint-Martin). Priloga k navedeni odločbi vsebuje seznam proizvodov, za katere se lahko uporabljajo oprostitve ali znižanja tega davka. Razlika v obdavčitvi med lokalno proizvedenimi in drugimi proizvodi ne sme presegati 10, 20 ali 30 odstotnih točk (odvisno od proizvoda). Del A Priloge zajema proizvode, za katere diferencirana obdavčitev ne sme presegati 10 odstotnih točk, del B zajema proizvode, za katere diferencirana obdavčitev ne sme presegati 20 odstotnih točk, del C pa proizvode, za katere diferencirana obdavčitev ne sme presegati 30 odstotnih točk.

Večina proizvodov v Prilogi je enaka proizvodom v Prilogi Odločbe Sveta 2004/162/ES. Vendar je ponovna celovita proučitev seznamov privedla do izločitve nekaterih proizvodov, za katere ni lokalne proizvodnje, ali pa taka proizvodnja ne obstaja več. Po drugi strani pa so bili na seznam proizvodov dodani proizvodi, ki niso zajeti v Odločbi 2004/162/ES, vendar so se ponovno začeli proizvajati, ali pa je bila za njih razvita proizvodnja. Poleg tega se je stopnja diferencirane obdavčitve za nekatere proizvode na seznamih spremenila, in sicer se je povišala (na primer prehod iz dela A v del B Priloge) ali znižala (na primer prehod iz dela C v del B Priloge), da bi se upoštevalo nihanje višjih stroškov. Po obstoječem sistemu so lahko majhni lokalni proizvajalci, katerih letni promet je nižji od 550 000 EUR, oproščeni plačila pristaniških pristojbin. Francija je izrazila željo, da se zniža prag oprostitve na 300 000 EUR. Skupaj z znižanjem praga pristaniških pristojbin je želela tudi poenostaviti pogoje oprostitve za podjetja, katerih letni promet je nižji od 300 000 EUR. Po sistemu iz tega predloga gospodarski subjekti, katerih letni promet je nižji od tega praga, ne bi bili zavezani plačilu pristaniških pristojbin. Vendar tega zneska pristojbine ne morejo odbiti od davka na svoj dohodek. Ta sistem je podoben obstoječemu posebnemu sistemu za DDV za mala podjetja, ki je določen v členu 282 in naslednjih členih direktive o DDV 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006. Zato se zdi, da je tak sistem sprejemljiv. V tem primeru bi Francija uporabila oprostitve ali znižanja davkov iz člena 1 tega predloga za vse gospodarske subjekte, katerih letni promet je 300 000 EUR ali več.

Zaradi skladnosti s pravili kmetijske politike ni bilo mogoče uporabiti diferencirane obdavčitve za vse živilske proizvode, ki so upravičeni do pomoči iz poglavja III Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije, zlasti v okviru posebnega režima preskrbe. Ta ukrep preprečuje, da bi se učinek finančne pomoči za kmetijstvo, ki jo zagotavlja posebni režim preskrbe, izničil ali skrčil zaradi višjega davka na subvencionirane proizvode s pomočjo pristaniških pristojbin. V ta namen so francoski organi privolili, da se s seznamov črtajo proizvodi, ki bi lahko bili predmet diferencirane obdavčitve in za katere bo leta 2015 zaprosena uporaba posebnega režima preskrbe.

Cilji podpore socialnemu in gospodarskemu razvoju francoskih čezmorskih departmajev, že določeni v Odločbi 2004/162/ES, so potrjeni z zahtevami glede namena davkov. Pravna obveznost zahteva, da prihodki iz te dajatve postanejo del virov gospodarske in davčne ureditve francoskih čezmorskih departmajev in se dodelijo gospodarski in socialni strategiji francoskih čezmorskih departmajev, ki vključuje pomoč za spodbujanje lokalnih dejavnosti.

Predlog določa dodatno podaljšanje obdobja uporabe Odločbe 2004/162/ES za šest mesecev, tj. do 30. junija 2015. Ta ukrep bo Franciji zagotovil dovolj časa, da v svoj pravni red prenese določbe novega sklepa Sveta.

Obdobje novega sistema je določeno na pet let in šest mesecev. Kljub temu bo treba oceniti njegove rezultate. Zato bodo morali francoski organi najpozneje do 31. decembra 2017 Komisiji predložiti poročilo o uporabi uvedenega davčnega režima, da se oceni učinek izvedenih ukrepov in njihov prispevek k spodbujanju ali ohranitvi lokalnih gospodarskih dejavnosti, ob upoštevanju omejitev, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene regije, ter ugotovi, ali so davčne ugodnosti Francije za lokalno proizvedene proizvode še vedno potrebne in sorazmerne. Na osnovi tega poročila bo Komisija predložila Svetu poročilo in po potrebi predlog o prilagoditvi določb tega sklepa, da bi se upoštevale ugotovitve omenjenega poročila.

Da se prepreči pravna praznina, se ta sklep začne uporabljati 1. julija 2015.

Ta sklep Sveta ne posega v morebitno uporabo členov 107 in 108 PDEU.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Franciji se dovoli, da uporabi oprostitev ali znižanja pristaniških pristojbin za nekatere proizvode, ki se proizvajajo lokalno v najbolj oddaljenih francoskih regijah Guadeloupe, Gvajana, Martinik, Mayotte in Reunion.

Pravna podlaga

Člen 349 PDEU.

Načelo subsidiarnosti

Samo Svet lahko na podlagi člena 349 PDEU sprejme posebne ukrepe v korist najbolj oddaljenih regij zaradi obstoja stalnih omejitev, ki vplivajo na njihov gospodarski in socialni položaj, s katerimi se prilagodi uporaba Pogodb za te regije, vključno s skupnimi politikami.

Predlog je torej v skladu z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov:

Zadeva samo proizvode, za katere so bili navedeni dokazi o dodatnih stroških lokalno proizvedenih proizvodov.

Poleg tega je največja diferencirana obdavčitev, predlagana za vsak proizvod iz tega predloga, omejena na to, kar je potrebno glede na višje stroške vsakega posameznega primera lokalne proizvodnje. Zaradi tega davčna obremenitev proizvodov, ki so bili uvoženi v najbolj oddaljene francoske regije, ne presega tistega, kar je potrebno za nadomestitev zmanjšane konkurenčnosti lokalno proizvedenih proizvodov.

Izbira instrumentov

Predlagani instrument: sklep Sveta.

Drugi instrumenti ne bi bili primerni iz naslednjega razloga.

Odstopanja, odobrena v skladu s členom 349 PDEU, so v obliki sklepa Sveta.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

Predlog

SKLEP SVETA

o režimu pristaniških pristojbin v najbolj oddaljenih francoskih regijah

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 349 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Določbe Pogodbe, ki se uporabljajo za najbolj oddaljene regije Unije, ki zajemajo tudi francoske čezmorske departmaje (DOM), načeloma ne dopuščajo nobenega razlikovanja glede obdavčitve lokalnih proizvodov in proizvodov iz celinske Francije ali iz drugih držav članic. Člen 349 Pogodbe kljub temu določa možnost uvedbe posebnih ukrepov v korist najbolj oddaljenih regij zaradi stalnih omejitev, ki vplivajo na njihov ekonomski in socialni položaj.
- (2) Zato bi bilo treba sprejeti posebne ukrepe, s katerimi bodo predvsem določeni pogoji za uporabo Pogodbe v navedenih regijah. Upoštevati morajo posebne značilnosti in omejitve teh regij, ne da bi s tem ogrozili celovitost in povezanost pravnega reda Unije, vključno z notranjim trgov in skupnimi politikami. Omejitve, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene regije Unije, so omenjene v členu 349 Pogodbe: oddaljenost, odvisnost od surovin in energije, obveznost ustvarjanja večjih zalog, majhnost lokalnega trga skupaj z nizko ravno izvozne dejavnosti itd. Kombinacija teh omejitev pomeni, da so proizvodni stroški in s tem neto cena lokalno proizvedenih proizvodov višji, tako da brez posebnih ukrepov ne morejo konkurirati proizvodom od drugod, tudi če se upoštevajo stroški njihovega prevoza v francoske čezmorske departmaje. Zaradi tega bi bilo težje ohraniti lokalno proizvodnjo. Zato je treba sprejeti posebne ukrepe, da bi se z izboljšanjem konkurenčnosti okrepila lokalna industrija. Da bi Francija ponovno vzpostavila konkurenčnost lokalno proizvedenih proizvodov, lahko v skladu z Odločbo Sveta 2004/162/ES do 31. decembra 2014 uporablja oprostitev ali znižanja pristaniških pristojbin za nekatere proizvode, ki so proizvedeni v najbolj oddaljenih regijah Guadeloupe, Gvajana, Martinik in Reunion, od 1. januarja 2014 pa tudi Mayotte. Priloga k navedeni odločbi vsebuje seznam proizvodov, za katere se lahko uporabljajo oprostitev ali znižanja tega davka. Razlika v obdavčitvi med lokalno proizvedenimi in drugimi proizvodi ne sme presegati 10, 20 ali 30 odstotnih točk (odvisno od proizvoda).
- (3) Francija je zaprosila, da se od 1. januarja 2015 ohrani sistem, ki je podoben tistemu iz Odločbe 2004/162/ES. Francoski organi poudarjajo, da so navedene omejitve trajne

¹ UL C , , str. .

narave, da je sistem obdavčitve, ki ga določa Odločba Sveta 2004/162/ES, omogočil ohranitev, v nekaterih primerih pa razvoj lokalne proizvodnje ter da ta sistem ni pomenil prednosti za upravičena podjetja, saj je na splošno uvoz proizvodov, za katere se uporablja diferencirana obdavčitev, še naprej naraščal.

- (4) V zvezi s tem je Francija Komisiji za vsako od zadevnih najbolj oddaljenih regij, tj. Guadeloupe, Gvajana, Martinik, Mayotte in Reunion, predložila pet sklopov seznamov proizvodov, za katere namerava uporabiti diferencirano obdavčitev v višini 10, 20 ali 30 odstotnih točk, odvisno od tega, ali gre za lokalno proizvedene proizvode ali ne. To ne zadeva najbolj oddaljene francoske regije Saint-Martin.
- (5) S tem sklepom se izvajajo določbe člena 349 Pogodbe in se Franciji dovoli, da uporabi diferencirano obdavčitev za proizvode, za katere je bilo utemeljeno: prvič, da so proizvedeni lokalno; drugič, da obstaja znaten uvoz blaga (vključno iz celinske Francije in drugih držav članic), ki bi lahko ogrozil ohranitev lokalne proizvodnje; in tretjič, da obstajajo višji stroški, ki povečujejo neto ceno lokalnih proizvodov v primerjavi s proizvodi od drugod ter ogrožajo konkurenčnost lokalno proizvedenih proizvodov. Dovoljena diferencirana obdavčitev ne sme presegati dokazanih višjih stroškov. Uporaba teh načel bo omogočila izvajanje določb člena 349 Pogodbe, ne da bi prekoračila to, kar je potrebno za doseg cilja, in brez ustvarjanja neupravičenih prednosti za lokalno proizvodnjo, da ne bi škodovala celovitosti in povezanosti pravnega reda Unije, vključno z ohranitvijo neizkrivljene konkurence na notranjem trgu in politikami državne pomoči.
- (6) Zaradi poenostavitve zavez malih podjetij, bodo oprostitve in znižanja davkov zadevale vse gospodarske subjekte, katerih letni promet je 300 000 EUR ali več. Gospodarski subjeki, katerih letni promet je nižji od tega praga, niso zavezani pristaniškim pristojbinam, vendar zneska te pristojbine ne morejo odbiti od davka na svoj dohodek.
- (7) Skladnost z zakonodajo Skupnosti obenem pomeni izključitev razlik v obdavčevanju za kmetijske proizvode, ki so upravičeni do pomoči na podlagi poglavja III Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta.² Ta ukrep preprečuje, da bi se učinek finančne pomoči za kmetijstvo, ki jo zagotavlja posebni režim preskrbe, izničil ali skrčil zaradi višjega davka na subvencionirane proizvode s pomočjo pristaniških pristojbin.
- (8) Cilji podpore socialnemu in gospodarskemu razvoju francoskih čezmorskih departmajev, že določeni v Odločbi 2004/162/ES, so potrjeni z zahtevami glede namena davkov. Pravna obveznost zahteva, da prihodki iz te dajatve postanejo del virov gospodarske in davčne ureditve francoskih čezmorskih departmajev in se dodelijo gospodarski in socialni strategiji francoskih čezmorskih departmajev, ki vključuje pomoč za spodbujanje lokalnih dejavnosti.
- (9) Obdobje uporabe Odločbe 2004/162/ES je treba podaljšati za 6 mesecev, tj. do 30. junija 2015. To obdobje bo Franciji omogočilo, da prenese ta sklep v svoj pravni red.
- (10) Obdobje režima je omejeno na pet let in šest mesecev, tj. do 31. decembra 2020, ko bodo prenehale veljati tudi trenutne smernice za državno pomoč, namenjeno regijam. Ne glede na to bo treba predhodno oceniti rezultate uporabe tega režima. Zato bo

² Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

Francija Komisiji najpozneje 31. decembra 2017 predložila poročilo o uporabi režima obdavčevanja, da se preveri vpliv sprejetih ukrepov in njihov prispevek k ohranjanju, spodbujanju in razvoju lokalnih ekonomskih dejavnosti, ob upoštevanju omejitev, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene regije. Namen poročila bo zlasti preveriti, da davčne prednosti, ki jih Francija daje lokalno proizvedenim proizvodom, ne presegajo tega, kar je nujno potrebno, in da so te prednosti še vedno potrebne in sorazmerne. Poleg tega bo moralo poročilo vsebovati analizo učinka, ki ga ima uveljavljeni režim na raven cen v najbolj oddaljenih francoskih regijah. Na osnovi tega poročila bo Komisija predložila Svetu poročilo in po potrebi predlog o prilagoditvi določb tega sklepa, da bi se upoštevale ugotovitve omenjenega poročila.

(11) Da se prepreči pravna praznina, se mora ta sklep uporabljati od 1. julija 2015.

(12) Ta sklep ne posega v morebitno uporabo členov 107 in 108 Pogodbe –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Z odstopanjem od členov 28, 30 in 110 Pogodbe lahko Francija do 31. decembra 2020 dovoli oprostitve in znižanja davkov, tako imenovanih pristaniških pristojbin, za proizvode, katerih seznam je v Prilogi in ki se proizvajajo lokalno v naslednjih najbolj oddaljenih regijah v smislu člena 349 Pogodbe: Guadelupe, Gvajana, Martinik, Mayotte in Reunion.

Te oprostitve ali znižanja morajo upoštevati gospodarsko in socialno strategijo razvoja zadevnih najbolj oddaljenih regij, ob upoštevanju ustreznega okvira Skupnosti, in prispevati k spodbujanju lokalnih dejavnosti, ne da bi spreminjale trgovinske pogoje v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnim interesom.

2. V skladu s stopnjo obdavčitve, ki se uporablja za podobne proizvode s poreklom zunaj zadevnih najbolj oddaljenih regij, uporaba celotnih oprostitvev ali znižanj iz odstavka 1 ne sme voditi k razlikam, ki bi presegale:

a) 10 odstotnih točk za proizvode, navedene v delu A Priloge;

b) 20 odstotnih točk za proizvode, navedene v delu B Priloge;

c) 30 odstotnih točk za proizvode, navedene v delu C Priloge.

Francija se zavezuje, da oprostitve ali znižanja, ki se uporabljajo za proizvode, navedene v Prilogi, ne bodo presegli odstotka, ki je nujno potreben za ohranitev, spodbujanje in razvoj lokalnih dejavnosti.

3. Francija uporablja oprostitve ali znižanja omenjenih davkov iz dveh predhodnih odstavkov za gospodarske subjekte, katerih letni promet je 300 000 EUR ali več. Vsi gospodarski subjekti, katerih letni promet je nižji od tega praga, niso zavezani plačilu pristaniških pristojbin.

Člen 2

Francoski organi uporabljajo enak režim obdavčevanja, ki velja za lokalno proizvedene proizvode, tudi za proizvode, za katere velja poseben režim preskrbe, kot ga določa poglavje III Uredbe (EU) št. 228/2013.

Člen 3

Francija nemudoma uradno obvesti Komisijo o režimu obdavčevanja iz člena 1.

Francija najpozneje 31. decembra 2017 Komisiji predloži poročilo o uporabi režima obdavčevanja iz člena 1, da se preveri vpliv sprejetih ukrepov in njihov prispevek k ohranjanju, spodbujanju in razvoju lokalnih gospodarskih dejavnosti, ob upoštevanju omejitev, s katerimi se soočajo najbolj oddaljene regije.

Na podlagi tega poročila Komisija predloži Svetu poročilo in po potrebi tudi predlog.

Člen 4

V členu 1(1) Odločbe 2004/162/ES, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 378/2014/EU z dne 12. junija 2014, se datum „31. decembra 2014“ nadomesti z datumom „30. junija 2015“.

Člen 5

Členi 1 do 3 se uporabljajo od 1. julija 2015.

Člen 4 se uporablja od 1. januarja 2015.

Člen 6

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*